

Հովհաննես Թումանյան

Եթե իմ վերջին հայացքը մնա...

Եթե իմ վերջին հայացքը մնա
Քո դեմքիդ վերա տխուր, վշտահար,
Տեսնեմ արտասուքդ ու սիրտս իմանա,
Որ սրտանց ես դու կոծում ինձ համար,

Եթե գիտենամ, իրավ պիտի դու
Ինձանից հետո ցավես իմ մահով,
Երդվում եմ սիրով, առանց ցավելու
Կրնե՞նեմ ես այդ հուսով ապահով:

Եվ երբ կըլսեմ իմ գերեզմանից

Ու կրճանաչեմ քո հեկեկանքը,
Կըմխիթարվիմ, որ սիրում ես ինձ,
Որ քաղցրը էր քեզ համար իմ կյանքը:

1890